

Discurs institucional de presa de possessió del 133è president de la Generalitat de Catalunya, Salvador Illa i Roca

Barcelona. Palau de la Generalitat, 10 d'agost de 2024

En prendre possessió, avui, al Saló Sant Jordi, com a 133è president de la Generalitat de Catalunya, hereto un llegat dipositari dels anhels, les esperances i la voluntat de govern del poble de Catalunya. D'ençà de la recuperació de la institució, l'any 1977, gràcies a la tenacitat del Molt Honorable President Josep Tarradellas, els presidents Pujol, Maragall, Montilla, Mas, Puigdemont, Torra i Aragonès m'han precedit en l'exercici de la responsabilitat que avui assumeixo. A tots ells, el meu reconeixement i el meu agraïment per haver servit Catalunya des de les seves conviccions i els seus ideals.

No tinc cap dubte que tots ells ho han fet amb els més bons propòsits, amb la màxima dedicació i amb les més nobles intencions per fer de Catalunya un país millor. Exactament com ho faig jo avui, profundament honorat d'assumir aquesta responsabilitat simbolitzada en un collar que el meu admirat Romà Planas va contribuir a recuperar perquè el lluís el president Tarradellas i, d'ençà, tots els presidents de la Generalitat.

Assumeixo, il·lusionat i honorat, aquesta responsabilitat, però també amb humilitat de qui vol ser, a partir d'avui, el primer servidor públic de Catalunya. El meu principal objectiu és el de governar, tant bé com sàpiga, per a tothom. De totes i tots els catalans és la institució i a totes i tots els catalans ha de servir la institució. Que tothom s'hi senti representat és el meu principal neguit.

Dono, en això, continuïtat a un tret característic de la presidència de Pere Aragonès, a qui vull agrair, en aquest acte solemne, un traspàs de responsabilitats exemplar, per exhaustiu i respectuós, i que no fa més que subratllar el caràcter temporal dels nostres mandats, sempre subordinat a la permanència de la institució.

Si el meu propòsit és de governar per tothom, els eixos principals de la meua presidència seran els d'unir i servir. Unir respectant la diversitat i la pluralitat del poble de Catalunya. Sobretot en moments on, aquí i arreu, els plantejaments divisius, demagògics i populistes avancen, posant en risc, sovint, no només la unitat civil del nostre poble, sinó la mateixa convivència.

I servir, desplegant polítiques públiques que cohesionen socialment i territorialment la nostra estimada Catalunya i que ajudin a generar prosperitat a una terra de gent

treballadora, emprenedora i amb una provada cultura de l'esforç. Ho faig amb la voluntat de portar la màxima llibertat, la màxima prosperitat i la màxima igualtat possibles als catalans i a les catalanes, que és així com Ernest Lluch definia els valors socialdemòcrates que són el fonament de la meua acció política.

Catalunya és terra d'acollida, ho ha estat sempre i ho seguirà sent. I Catalunya és solidària. La nostra voluntat de ser és també una voluntat de conviure. I la defensa de la nostra llengua, de la nostra cultura i de la nostra terra no és mai ni contra ningú ni per perjudicar ningú. Per això agraeixo avui la presència dels representants del govern d'Espanya, la vicepresidenta Montero, el ministre de la presidència Bolaños, el ministre Hereu, el ministre Urtasun i la ministra Morant, companys i amics, i els presidents de les comunitats autònomes d'Astúries i de Navarra, amb un signe de respecte mutu i de voluntat de treball conjunt, constructiu i compartit. Aquesta és, no ho dubtin, la meua voluntat.

Deixi'm ara manifestar una precaució que prenc des d'avui mateix: la de no perdre la proximitat, el contacte, el tracte de les persones, que és com definia Montaigne, la política, com el tracte de les persones. És el consell que em va donar recentment un admirat cap d'Estat i el meu propòsit és que la noblesa d'aquest Palau, que és la seu del Govern de Catalunya, no em siguin un impediment per al tracte amb les persones.

Vull també agrair, en un dia especial per a mi, la presència de veïnes i veïns de la Roca del Vallès, el meu municipi natal, encapçalats per la seva alcaldessa. A la meua família, esposa, filla, pares i germans, a la que tant dec. Els meus amics no polítics. Les autoritats que ens acompanyen – alcalde de Barcelona i altres alcaldes – i autoritats d'arreu de Catalunya i Govern sortint i representants d'altres grups polítics. I els companys de la meua formació política a la que ho dec gairebé tot i que ha fet possible un dia com el d'avui.

Acabo. Tucídides, a la seva oració fúnebre de Pèricles, posa en boca del governant d'Atenes la més bonica, a criteri meu, definició de democràcia. La caracteritza com un sistema polític basat en el fet que, si bé no tothom és capaç de governar, tothom és capaç de judicar la feina dels governants. En iniciar, avui, la meua tasca de Govern a Catalunya, tinguin la certesa que hi posaré el millor de mi mateix i que sempre, sempre, em sotmetré al millor criteri dels ciutadans de Catalunya al servei dels quals estic.

Visca Catalunya!